

צילום: מאיר גל

תשעה מתוך ארבע מאות

מזרחים לשנוא ערבים. תוצר הלוואי הסמוי הוא שנאת ערבים שלהם. ספרים אלה בונים את התודעה שההיסטוריה החשובה של העם היהודי התרחשה במזרח אירופה ושלמזרחים אין בכלל עבר שראוי להתעמק בו. בתצלום אני מחזיק את ספר הלימוד לתולדות עם ישראל בדורות האחרונים, ששימש אותי ואלפי תלמידי תיכון אחרים בשנות השבעים. כתב אותו ד"ר שמשון קירשנבויים. הדפיפ שאני מחזיק הם היחידים בספר העוסקים ביהודי המזרח, ומכאן גם שם העבודה: "תשעה מתוך ארבע מאות (המזרחים על פי קירשנבויים), 1996".

על המזרחים להתארגן ולכתוב את ההיסטוריה שלהם. כינון היסטוריה מזרחית יפייס אותם עם זהותם הערבית-יהודית. על האינטלקטואלים המזרחים לראוג לכך שזה לא ייעשה בזרנון אינטלקטואלי "לבן" אטום שיישאר בתחומי האקדמיה, אלא בסגנון פתוח שיבנה כוח אלקטורלי בעל השפעה פוליטית משמעותית.

מאיר גל

הזריכות על שאלת המזרחים במוסך "הארץ" מסמן עידן חדש: יחסי הכוחות משתנים משום שקיימים עכשיו בישראל לפחות שני דורות של מזרחים המצוידיים (שלא בקורמיהם) בכלים להתמודדות עם ההגמוניה האשכנזית. התגובה הרפנסיווית המבוהלת של פרופ' יוחנן פרס, דדי צוקר ופרופ' אמנון רובינשטיין מעידה על הוודרה האשכנזית מפני המצב הזה. אני גר בניו יורק ואני יודע שמאמרו של פרופ' יהודה שנהב עורר תהודה גם בארצות הברית. למשל, תיבת הדואר האלקטרוני שלי עמוסה תגובות מטורונטו, ברקלי, סן פרנסיסקו, לוס אנג'לס, שיקגו, בוסטון ומיאמי. רובן מדגישות את חוסר היכולת של אמנון רובינשטיין ויוחנן פרס להבין שהכחשת קיומה של גזענות היא תופעה שכיחה אצל גם אצל המדוכאים.

עד היום, ספרי תולדות ישראל המשמשים בבתי הספר מוקדשים ברובם לתולדות העם היהודי באירופה. עשרות שנים משמיט משרד החינוך כשיטתיות את ההיסטוריה של היהודים מארצות ערביות ומחנך